

убѣдихъ царьтъ да издаде заповѣдь, която запрѣтъваше поклоненіето на друго божество въ растоаніе на трийсетъ денье, и заповѣдаше боготвореніето на царското лице. Данилъ не са покори на печестивата тѣзи заповѣдь, но сѣкый день са молѣше на Бога споредъ обичайтъ си; и тѣй царедворцытъ го съгледахъ, наковладихъ го, и царьтъ са принуди да хвърли любимецьтъ си въ ямата на расланитѣ, защото тѣй опрѣдѣляше законьтъ; но звѣроветѣ не докачихъ Данила, и царьтъ обнеть отъ удивленіе, прѣдаде обвинителитѣ му на расланитѣ за да ги разкъсжтъ. (Даниилъ. г. 1—.).

§. 171. *Исторіята на Есѡиръ, жената на*
43 *Артаксеркса.*

Мардохей, единъ отъ плѣнницитѣ отърва Іудеитѣ отъ голѣма опасность. Той бѣ отхранилъ Есѡиръ, братовото си сыраче. Нея зе за жена Артаксерксъ Персидскый царь и много я обыкнж. Имаше единъ царедворецъ на име Аманъ, любимецъ на царьтъ, който отъ гордость за царското кѣмъ него благоволеніе, искаше да му са покланятъ. А понеже Мардохей не струваше туй, привлече си умразата на Амана. И тѣй Аманъ за да отмъсти на свойтъ врагъ, рѣши са да погуби сичкый родъ Іудейскый и сполучи да са издаде царска заповѣдь за туй. (Есѡиръ. д. в. г.).

§. 172. *Мардохей извѣстява на Есѡиръ, за*
опасността на Іудеитѣ.

Като са научи Мардохей за безчеловѣчната заповѣдь, раздра си дрѣхитѣ, посыпа съ пепель главата си, отиде въ палата и го нащълни съ плачь. Като